

[Steenholdt]

bemærket, at selv om vi har arbejdskraft i Grønland, så skal den også kunne dokumentere over for de grønlandske forbrugere, hvad den kan, og det er derfor, vi er nødt til at lave uddannelsen om, således at vi kan overtage arbejdet efter den danske arbejdskraft i kraft af vores dygtiggørelse. Hvis vi forsømmer det, så bliver vi i mange år endnu nødt til at benytte den danske eller udenlandske arbejdskraft i Grønland i fremtiden.

Ebba Strange (SF):

Jeg tror, at statsministeren var meget omhyggelig, da han valgte sin sprogbrug i forbindelse med åbningstalen, både da han valgte det, han ville sige, og det, han ikke ville sige, når han skulle bringe sine budskaber videre. Hvis det er rigtigt, så gælder det altså også afsnittet om flygtninge og indvandrere, og det er det, jeg godt vil sige et par ord om.

Statsministeren er nemlig holdt op med at kalde dem indvandrere. Han er vendt tilbage til det ord, som vi både herinde og i den offentlige debat faktisk forlod for en række år siden, nemlig ordet fremmedarbejdere. Vi forlod det ord, dengang et næsten enigt folketing erkendte, at nu havde Danmark ikke mere brug for at lokke udenlandsk arbejdskraft hertil, men at vi til gengæld havde et ansvar over for de mennesker, der var kommet hertil, og som gerne ville blive her. Og så begyndte vi i dette hus og ude omkring i den offentlige debat at diskutere indvandrerpolitik, og det har vi faktisk gjort de seneste par år herinde, også under den borgerlige regering.

Nu er det, jeg så vil spørge statsministeren, om hans vendte tilbage til den nye sprogbrug er udtryk for, at vi nu ikke snakker indvandrerpolitik mere; nu må de fremmede se at tilpasse sig, og ellers må de rejse. Det, jeg læser i statsministerens ord, er, at nu er al snak borte om, at en integration af de fremmede kulturer i Danmark er en gensidig proces, der ikke kun stiller krav til indvandrerne, men også til danskerne, og hvis de ord, statsministeren anvender, skal være ledetråd for regeringens fremtidige politik på dette område, så lover det dårligt for indvandrerne.

Med hensyn til flygtningene gentager statsministeren postulatet om, at det er på grund

af den nye udlændingelov, vi har fået så mange asylansøgere det sidste 1½ år. Det er jo noget, vi hører i den offentlige debat, og når landets statsminister kan stå og sige det her fra folketingets talerstol, så er det ikke så mærkeligt, at vi også hører ude i landet, at flygtningeproblemerne skyldes en for liberal dansk lovgivning.

Sandheden er, at den lovgivning, vi arbejder efter, har statsministeren selv stemt for, og den har faktisk bare bragt Danmark på linje med lovgivningen i en lang række andre vesteuropæiske lande, som vi i øvrigt kan sammenligne os med i disse spørgsmål.

Udlændingeloven, som vi vedtog den med et stort flertal, er en simpel opfyldelse af vore internationale forpligtelser og ikke spor mere, og hvis regeringen mener, at vi modtager for mange flygtninge i Danmark, så fortæl os det ligeud, men så fortæl os også, hvem det nu er, vi skal til at sige nej til, og fortæl dem så, hvor de i givet fald skal søge hen, når de har et reelt behov for beskyttelse mod forfølgelse.

Det er da rigtigt, at de organer, regeringen har bedt om at hjælpe sig med at tage sig af flygtningeproblemerne, står over for meget store opgaver, og jeg har stor forståelse for, at de kommer og beder om hjælp, og det må regeringen og folketinget så naturligvis prøve at hjælpe dem med. Indkvarteringsproblemerne kunne f.eks. løses ved at forberede lokalbefolkningerne bedre, end det gøres i øjeblikket, og ved at sørge for en langsigtet planlægning af indkvarteringen i samarbejde med kommunerne, som har udtrykt vilje og interesse for at gå ind i sådan en planlægningsopgave.

I øvrigt offentliggjorde regeringen for 1½ måned siden en redegørelse for initiativer på flygtningeområdet, og vi er naturligvis her i folketinget interesseret i at høre, hvor meget af den, der egentlig er sat i værk. Den indeholdt bl.a. et løfte fra socialministeren om, at staten ville overtage nogle af kommunernes udgifter til flygtninge.

På den baggrund virker det absurd, at regeringen nu kommer med en melding om, at den administrativt vil nedsætte integrationsperioden, dvs. den periode, hvor Dansk Flygtningehjælp har ansvaret for flygtningearbejdet. Den vil man nedsætte fra 18 til 14 måneder og derefter overlade ansvaret til kommunerne.